

SPOMINI NA MARJANA JENKA OB NJEGOVI DEVETDESETLETNICI

Milan Naprudnik

Z Marjanom sva se spoznala pred 70 leti v obdobju študija, kot osebnost pa sem ga imel priložnost doživljati v obdobju 1947–1952 v nacionaliziranih študentskih domovih nekdanje Kraljevine Jugoslavije: domu na Poljanski cesti – nekdanjem cerkvenem semenišču, domu za Bežigradom – nekdanjem Baragovem semenišču, domu v Zvonarski ulici na Prulah pa nekdanjem Domu kneginje Zorke, v katerem so bivale dijakinje družin, zvestih pripadnic kralja Karađorđevića. Po vojni je bil dom preimenovan po partizanskem borcu v Dom Ive Lole Ribarja. V pritličju je v dveh sobah bivalo 12 študentk, v nadstropju pa v dveh sobah 12 študentov. Družili smo se v menzi ob »dietnih« obrokih (le ena rezina kruha za kosilo, meso pa enkrat v tednu) ter ob igranju odbojke na pesku in prek napete vrvi med ograjo in domom. Po večerji pa je Marjan večkrat pogostil sostanovalce v naši sobi z dobrotami – lešniki, dateljni, rozinami, česar takrat ni bilo na voljo v trgovinah, Marjan pa jih je prinašal občasno z obiska pri starših, ti so živeli na Tolminskem in so sladkarije »tihotapili« iz Italije.

Družili smo se tudi ob študentskem »udarniškem« delu pri gradnji študentskega naselja pod Rožnikom v letu 1949 in na smučarskem tečaju na Kremžarjevem vrhu v letu 1952.

Po končanem študiju slovo: Marjan je odšel na takratni Geodetski zavod SR Slovenije, jaz pa v Celje na Geodetski zavod Celje. Naneslo je, da sva se leta 1958 srečala v Zgornji Savinjski dolini. Marjan z »džipom« GZ SRS na triangulacijo, jaz pa z avtobusom iz Celja do Solčave z nalogo pridobitve podatkov o kmetijah nad 700 metri, ki so bile po končani vojni začasno izvzete iz nacionalizacije. Voznik Marjanovega »džipa« me je odpeljal do prve gorske kmetije v Robanovem kotu in mi skrajšal predvideno triurno hojo.

Marjanove zaposlitve od leta 1952 do leta 1995 so opisane. Po odhodu v pokoj se je še naprej udeleževal izletov, pohodov in strokovnih srečanj v izvedbi Ljubljanskega geodetskega društva – LGD.

V spominu nam ostaja njegova pripravljenost na sodelovanje v obdobju zaposlitve, zapuščino geodetski stroki pa izkazujejo besede, izražene na delovnem sestanku Geodetskega zavoda SRS pred 50 leti: »Če bi ga z zlatom pokrili, še ne bi bil poplačan.«

Marjan, naj najino prijateljstvo traja čim dalj!

Milan Naprudnik